

Ob zboru članov delovnega kolektiva

Ni pogosto, da bi se sestajal naš celoten delovni kolektiv. Zato štejemo tak dan med izredne dogodke in se običajno še dolgo zatem vrše daljši ali krajši pomenki o doživetjih tega dne. Dvakrat smo se v razdobju treh mesecev sestali, sprejemali obveznosti, sklepe oziroma naloge, če pa smo imeli od tega res koristi in če smo jih sproti uresničevali, pa je izključno stvar le nas samih. Brez dvoma smo šli nekoliko korakov naprej, vendar moramo priznati, da gre vse to silno težko, da z največjo muko prebijamo pot k ljudski demokraciji in da se zelo počasi odaljujemo od birokratskega načina v gospodarstvu in dela z ljudmi. V samem delavskem svetu so člani, ki so stalno pod lastnim in okoliškim vplivom birokracije, ki nikakor ne razumejo, pravzaprav nočejo razumeti, kaj in kako hočemo da se dela. Imamo vse možnosti za hiter razvoj, da pa te možnosti izkoriščamo v zelo mali meri je res ogromna škoda, ki jo v bodoče ne smemo in ne bomo več dopuščali.

Približno s temi besedami je otvoril predsednik delavskega sveta zborovanje članov delovnega kolektiva, ob priliki druge delitve dobička.

Na predzadnjem zboru je bil sprejet sklep celotnega delovnega kolektiva, da se zasedanj delavskega sveta udeležujemo v čim večjem številu. Rezultati teh obljub so bili zelo klavrnji. Nikogar ni bilo, ki bi resnično držal svojo obljubo, oziroma so jo držali le posamezniki, ki pa številčno ne pomenijo izpolnitve te obljube. V prvi vrsti je bilo pričakovati odziva med mojstri in navzgor po upravni liniji. Enkrat mesečno vzdržati dve ali tri ure in se zanimati za delo delavskega organa, ki vodi usodo našega gospodarstva in ljudi, ni tako velika žrtev, da bi jo ne zmozel vsakdo izmed nas. Lahko bi naštel tudi lepo vrsto članov delavskega sveta, katerim je zelo ljuba molčečnost med zasedanjem, ki doslej niso dali nobenih predlogov in ki niso prenašali v svoje oddelke problemov. Ali ni to izrabljanje zaupanja, katerega so nam naklonili naši delovni ljudje? Res je sicer, da nismo zato posebej plačani, toda ali nismo dolžni pred zgodovino delavskega razreda, da dajemo kar največ od sebe! Posebno graje vredni pa so tisti člani delavskega sveta, ki so obenem člani Zveze komunistov Jugoslavije. Delavci so že v zadnji anketi povedali, da takim komunistom, ki govore eno, delajo pa drugo, ni mesta med poštenimi komunisti in bi bilo potrebno, da se o tem na sestanku komunistov pošteno pomenimo. Samo po aktivnem sodelovanju bo vsak državljan dobil oceno, ali je za, ali proti socializmu. Vprašamo se nadalje, kako naj delavski svet izvrši naloge v korist vsega kolektiva, ako ni aktivne udeležbe vsega članstva. Noben član delavskega sveta še ni prišel na zasedanje s točko, da je n. pr. razgovarjal z ljudmi v svojem oddelku, ki so se zanimali ali celo zahtevali, da se to in ono izvrši v prid proizvodnje ali njim samim. Ali je v predilnici vsem delavcem všeč dimnikarsko zaprašeno ozračje oddelka? Zakaj ne vpra-

šajo delavci člana delavskega sveta ali pa pridejo sami na zasedanje delavskega sveta? Zakaj ne udarijo po mizi z opravičeno zahtevo, da se pospešijo prepotrebna dela ventilacijskih naprav. Ali jih ne zanima, koliko denarja imamo na razpolago za investicijska dela, kaj je s stanovanjskimi bloki, menzo itd. Nadalje, ali je kolektivu res vseeno, kadar delavski svet odobri par milijonov za okrajne ali občinske komunalne potrebe? Vas res nič ne zanima, zakaj in kdo bo to koristil? Ali res vidimo samo od danes do jutri in ščitimo samo lastne koristi? Ko upravljamo podjetje, se ne da razumeti, da so člani kolektiva prepustili to svojo pravico brezbrizno delavskemu svetu, ki naj bi sam odločal o usodi članstva. Ali veš, da je upravljanje podjetja naša skupna skrb, ker gre v korist nam vsem skupaj in celotnemu gospodarstvu.

Odnos do ljudi na vseh področjih, od strani upravnega aparata še daleč ni pokazal nekih vidnih sprememb. Preuranjeno je govoriti o uspehih, kljub temu, da jih nekaj imamo, saj stoji pred nami gora napak in zaprek, ki jih je treba hitreje premagovati. V našem celotnem delu je kup formalnosti, ker delo in sklepe sprejemamo ne v prepričanju, da jih bomo izvršili in da bi čutili odgovornost pred kolektivom na eni strani, na drugi strani pa ves kolektiv pred družbeno skupnostjo. Ravno komunisti imamo tu silno lepo in odgovorno nalogo, da te težave premagujemo, ne pa da čestokrat tavamo nekeje zadaj in čakamo, kdo in kje se bo prvi obregnil ob nek sklep in dopuščamo, da po vseh mogočih sestankih odgovorni tarnajo in iščejo vseh mogočih in nemogočih opravičenj za neizvršeno delo. Ali more biti danes za slehernega člana kolektiva kakšna druga skrb kot ta, da bi svoje podjetje dvignili na tako stopnjo, da bi bilo delo in življenje v njem za vsakega posameznika živahno, veselo, zdravo, varno, istočasno pa, da bi bila tovarna za nas močan center, kjer ustvarjamo nove in nove dobrine, kjer se živahno pomenkujemo, kako bi zapreke premagali in kaj bi se dalo še novega napraviti. Ta cilj vedno bolj stopa v ospredje kot važen činitelj za slehernega. Treba pa bo zasaditi nož v prsa sovražniku, naši lastni zaostalosti in nesrečni popustljivosti do malomarnosti.

Zavedati se moramo, da nastaja preokret, da se bistveno spreminja odnos podjetja do trga, toda bistvenih sprememb v življenju in delu podjetja še ne čutimo. Zato moramo napraviti odločen korak v notranji organizaciji dela, vzgoji nas vseh, delovni discipline itd. Ni čas za drobne medsebojne konflikte po pisarnah, delavnicah ali v obratih. Kdor noče delati tisto kar sklepamo na zborih članov delovnega kolektiva ali zasedanjih delavskega sveta in upravnega odbora, temu ni mesta v tovarni. Učimo se na starih delavcih, ki so na vsak migljaj kapitalista ubogali. Danes, ko si sami krojimo svojo bodočnost, bi se moralo to še bolj vidno odražati, toda s tem občutkom in prepričanjem, da je vse kar delamo le v našo skupno korist.

Božo

Kratek pregled sklepov našega delavskega sveta

Sestanki z mojstri v predilnici.

Redukcija delovne sile iz Moravč.

Pospešitev dela komisij in uresničevanje njih predlogov.

Ukreniti potrebno za kaznovanje povzročiteljev škode v DÜR-u.

Dom v Poreču predati v upravljanje občini Poreč.

Agitacija v predilnici za vpis v strokovni tečaj.

Raziskati vzroke kritičnega stanja v predilnici in podati pregled vseh ostalih nedostatkov pri vodenju oddelkov in obratov v podjetju, do prihodnjega zasedanja.

Upravni odbor naj poda zaključke glede kaznovanja krivcev za nastalo škodo na inventarju iz Poreča.

Zaslišanje tov. Tomata glede cene za peresa za posteljne vložke, z ozirom na pritožbo iz skrinjice.

Komisija, katere je zadolžena za pregled članka tov. Drobeža v Ljudski pravici, naj do prihodnjega zasedanja DS poda svoje zaključke.

Izdelati osnutek za nagrajevanje in kaznovanje z ozirom na kvaliteto izdelkov po oddelkih, kjer je to možno izvesti.

Razveljavljanje odločbe o kaznovanju tov. Drolc Marije in ugotovitev stvarnega krivca za škodo na elektro-motorju.

Izvesti tečaj za vodilno osebje o higiensko-zaščitnih merah.

Postavitev stalne komisije za higiensko-zaščitne mere.

Stanovanjska komisija naj pripravi predloge za dodelitev stanovanj v samskem domu.

Ureditev stanja v provizorijih.

Razširiti, ilustrirati in povečati krog dopisnikov Konoplana.

Poskrbeti za zunanji izgled oglasnih desk.

Po končanem tečaju izdelati pravilnik o higiensko-zaščitnih merah.

Iz varnostnih ozirov predvideti na primernem prostoru shrambo za goriva in maziva.

Revidiranje norm v mokri predilnici.

Obratovodji tkalnice dodati pomožno moč.

Ugotovitev škode na preji, shranjeni v vrečah v predilnici.

Vključitev v zvezno trgovsko zbornico.

Nabava tehtnice za predilnico in zabojev za prenos votka.

Iz fondov za prosto razpolaganje odstopiti MLO Domžale 400.000 din.

Predvideti dva zastopnika za Okrajni svet proizvajalcev.

Iz gornjega je razvidno, kako široko delovno področje si je zadal naš delavski svet in da najvišjemu forumu v podjetju ni vseeno, kaj se v podjetju godi.

Večina navedenih sklepov je tudi že izvršenih ali pa je v teku njih dovršitev.

Delavci in nameščenci, pomagajte pri izpolnjevanju sklepov vsak po svojih močeh!

Naši jubilariti

Ob priliki delitve dobička v mesecu oktobru, je podjetje po sklepu delavskega sveta še posebej nagradilo tovariše in tovarišice, ki so že 25 in nad 25 let v podjetju. Poleg tega jih je podjetje pogostilo in s tem dalo priznanje za njihovo pionirsko delo. Četrto stoletja nepretrganega dela v istem podjetju je res lepa doba, posebno še, ko smo v tej dobi sodelovali pri ustvarjanju novega socialističnega družbenega reda in novega življenja. Reda in življenja, katerega si delavski razred danes sam kroji, brez kapitalističnih izkoriščevalcev.

Družabni večer, ki se je razvil v prav prijetnih razgovorih nam potrjuje, da so bili vsi jubilariti nad vse zadovoljni in da jim bo ostal ta večer v trajnem spominu. Besede pa, ki so jih naslovili na vse direktor, sekretar partije, predsednik Delavskega sveta, predsednik Upravnega odbora in predsednik sindikata so gotovo ostale vsem v spominu kot smernica pri njihovem nadaljnjem delu v tovarni in izven nje. Nihče naj ne dvomi v to, da so jubilariti kljub 25 letnemu delu v tovarni pripravljeni vložiti vse svoje sposobnosti v prid naši socialistični domovini, čeravno se morda včasih po starem zasucejo. V bistvu pa je vendar njihovo delo usmerjeno v procvit podjetja in za boljše življenje nas vseh v Jaršah in tudi zunaj ograje. Preživeli smo dobo okupacije s trdno vero v zmago in z istim elanom kakor v dobi borbe prijeli za delo

po končani vojni, ker smo vedeli, da smo svobodni in sami gospodarji na svoji zemlji. Stare navlake, ki se je še nismo popolnoma otresli, pa bo iz dneva v dan manj v naši miselnosti in delali bomo skupno za skupnost z enim edinim ciljem: doseči čimprej to, za kar je padlo toliko žrtev, med njimi tudi 40 tovarišev iz našega podjetja. Ta cilj je boljše življenje v socialistični domovini.

Ob tej priliki se moramo še posebej spomniti našega sedaj že upokojenega najstarejšega jubilanta tovariša Pibernik Franca. Bil je od prvega dneva ustanovitve tovarne kurjač in strojnik. Marljiv in izredno vesten pri svojem delu. Težko mu je bilo, ko je po 40-letnem službovanju kot prvi upokojenec zapuščal tovarno. Še nekaj let po upokojitvi se je rad odzval, ko ga je podjetje klicalo na pomoč pri čiščenju parnega kotla. Še bolj pa je bil vesel, ko ga je podjetje povabilo na družabni večer in mu s tem dalo priznanje, da ga kolektiv še vedno šteje med svoje člane. Pripovedoval nam je, da kot upokojenec živi prav zadovoljno in s posebno hvaležnostjo omenil našo ljudsko oblast, ki mu je s pokojnino zagotovila življenje na stara leta.

Pokažimo z vestnim delom in ljubeznijo do naše socialistične domovine, da smo vredni priznanja, ki nam ga je dal celotni kolektiv.

Sliko jubilaritov bomo priobčili prihodnjič. R.

Iz referatov na zboru članov kolektiva

Poleg referata predsednika delavskega sveta tovariša Drobeža Maksa, je bilo podanih na tem sestanku še nekaj referatov. Razveseljivo je dejstvo, da se je priglasilo k besedi 15 oseb. Da se sestanek ne bi predolgo zavlekel, je moral predsednik nekaj manj važnih zadev celo izpustiti iz dnevnega reda in je govorilo skupno 9 članov kolektiva. Bilo pa je opaziti, da so bili diskutanti, razen treh, sami uslužbenci, kar kaže na neko neopravičeno bojazen delavcev, na premalo požrtvovalnost političnih organizacij in sindikata za dvig nivoja izobrazbe, po drugi strani pa tudi nezainteresiranost velike večine našega delavstva za dogajanja v podjetju. Mislim, da danes ni nikomur več vseeno, kako se vodi podjetje, v kakšnih delovnih pogojih živi itd., toda kljub temu se ne priglasijo k besedi, da bi odkrito in preprosto povedali svoje mnenje in mnenja svojih sodelavcev. Na prihodnjem zboru želimo slišati govornike v drugačem številčnem razmerju.

Predsednik upravnega odbora tov. Jeraj Franc nam je povedal marsikaj o stanju našega plačnega fonda, akumulaciji, o dolžnikih in upnikih ter o zalogah. Dalje o že izvršenih in bodočih investicijskih delih ter kritju istih in o preusmeritvi naše proizvodnje na potrebe trga. Nadalje je podal poročilo o anketi, katera je bila izvršena v zvezi s tatvinami v podjetju in ki nam je dala nove smernice pri iskanju nepoštenjakov.

O novatorstvu in racionalizatorstvu ter odnosu uprave do racionalizatorjev nam je govoril tov. Pirc Franc. Vodja komerciale tov. Mavko Jože pojasni naše dosedanje sklepanje pogodb, storniranje večjega dela teh pogodb od strani koristnikov in preokret v pro-

daji naših izdelkov, o poslovanju s trgovskimi potniki in perspektivi prodaje našega tiskanega blaga v bodoče.

Tov. Zabukovec Lado navede podrobnosti o strokovnih tečajih, ki so se pričeli v tem času. Največ prijavitelcev je iz tkalnice, a najmanj iz predilnice. Želeti bi bilo, da se jih naknadni agitaciji prijavi še več, kajti tečaji bodo v veliki meri doprinesli k izboljšanju kvalitete blaga. V zvezi s kvaliteto blaga je govoril tudi mojster iz tkalnice tov. Česnik Jože, o čistoči v oddelkih pa tov. Golob v zgornji tkalnici.

Vodja pogona tov. Zornada Aron, se je dotaknil v poročilu elektro delavnic, o njih delu v preteklih treh mesecih, težkočah in uspehih, ki so jih naši električarji dosegli v tem razdobju, o nadaljevanju gradbenih del na samskem domu in škodi, ki nastaja z namernim razbijanjem okenskih stekel in se mora vsako jesen zaradi tega vstavljati na novo čez 100 m² stekla, kar je vsekakor občutna izguba za nas vse.

O izvršitvi plana v tretjem tromesečju v primerjavi s prvim polletjem nam je podal poročilo tov. Kunc Božo, nadalje o produktivnosti dela in izboljšanju strojnega parka. Govoril je tudi o namenu in uporabi skrinjic za predloge in pritožbe, katere so obešene v oddelkih.

Zaradi pozne ure se ni bilo mogoče udeležiti diskusije vsem prijavljenim. Tov. direktor je, kot zadnji govornik, povdaril, da se upravno vodstvo zaveda in ima voljo delati po sklepih in navodilih delavskega sveta in apeliral na vse prisotne, da se danes sprejetih sklepov držijo, jih popularizirajo in da v bodoče še bolj podprejo s svojim sodelovanjem in predlogi delo delavskega sveta.

Božo

Kulturo delavcu!

V našem časopisu zasledimo redko članek, ki bi se podrobneje bavil s problematiko kulture in prosvete v industrijskem centru in kot brezpogojna povezava s tem, s kulturo in prosveto na vasi. Samo v enem ali dveh člankih smo do sedaj lahko čitali poročila o naših internih prireditvah, toda obravnavala so se samo suha dejstva in iz njih vsebine je odmevala enostavna ugotovitev, da sodobnih, visokovrednih del, katera bi se lahko dajala na podeželskih odrih z uspehom, tako finančnim in obenem vzgojnim, enostavno ni. Mnenja sem, da se je do sedaj vsaka kulturna prireditev ocenjevala po uspehu v — blagajni. Čim je bila ta polna, smo bili trdno uverjeni, da smo odnesli tudi kvalitetno zmago in vse je bilo v redu. Le tedaj, kadar se je zgodilo, da se je spored odvijal pred na pol prazno dvorano, smo si morda le zastavili vprašanje, zakaj neuspeh? In v večini takih primerov bi lahko ugotovili, da smo za prireditev izvedli le trgovsko reklamo, a na vse ostalo, kar bistveno vpliva na uspeh oziroma neuspeh, pa pozabili. Zlasti prvo danes že v veliki meri vpliva na obisk prireditve in končno na uspeh sam.

Ne bi bilo pametno, da bi se vmešavala oblast, izdajala administrativne ukrepe in predpisovala dela, ki se smejo in ne smejo izvajati na odrih. Kot primer temu nam služi Sovjetska zveza, v kateri nikakor ne morejo z dekreti ustanoviti idejno jasno in umetniško prepričevalno dramatiko. Take odločbe niso zgolj povsem neuspešne, ampak tudi trajno škodljive. Res je sicer, da so najkrajša pot, toda taka pot ne vodi k cilju. Vse eno pa bi bilo potrebno nekaj ukreniti. To, da je v marsikaterem dramskem delu strupena ost, ki lahko preskoči s kulturnega tudi na politično polje, ni nikak dvom. V večjih kulturnoprosvetnih središčih je stvar mnogo lažja kot na vasi, ker je izbor del poverjen večinoma večjemu številu več ali manj politično ali kulturno razgledanih ljudi, za ka-

tere lahko zagotovimo, da bodo vsaj v mejah možnosti znali čuvati kulturnoprosvetno tradicijo iz narodno-osvobodilne borbe. Na vasi pa, (in mi nismo izjema) je izbira del v glavnem poverjena eni ali dvema osobama. Politična nezrelost ali kulturna nerazgledanost jih lahko zapelje v preveliko popustljivost, da v borbi za finančne efekte in v borbi za publiko posežejo po manj vrednih, in z enim mahom porušijo vse, kar je morda v dolgih letih bilo zgrajenega. Na srečo so to le izjeme, ki v današnjem obsegu res še niso prevelika nevarnost, toda kljub temu je budnost na pravem mestu.

Stremeti je torej treba, da imamo za obiskovalce naših kulturnoprosvetnih prireditev dovolj kvalitetne in idejno močne hrane, ki jim bo izostrila okus. Paziti in odklanjati je treba vse, kar nam zaradi neresničnega zanosa in zaradi lažnjivosti vriva v našo miselnost čustva, ki bi nam lahko otežkočala življenje v našem času.

Zato je potrebno, kot sem že uvodoma omenil, da o naših kulturno-prosvetnih izvajanjih mnogo več pišemo. Ne samo o uspehih uprizoritvah, o katerih ne bi smeli pisati le trgovskih reklam, ampak moramo ljudem stalno dopovedovati, zakaj so dobre ter vedno znova kazati na njihove še skrite lepote. Nič manj važno ni seveda pisanje o slabo uspehih uprizoritvah. Tudi te je treba obravnavati z neko resnobo, do katere mora dobiti obiskovalec neko zaupanje ali celo spoštovanje.

Popularna predavanja, diskusijski večeri, debatni krožki in cela vrsta oblik prave kulturnoprosvetne propagande lahko naredijo izredno mnogo pri vzgoji okusa. Vsako popuščenje ali odstopanje, vsako polovično delo bi se nam v dobi, ko se naš delavski razred čedalje bolj zaveda svoje vloge kot nosilec kulture in napredka, lahko maščevalo in bridko otepal.

Božo

Kulturnoprosvetno delo našega „Partizana“

Kaj nam pripravljajo kulturnoprosvetne sekcije »Partizana«? To jesen nismo še ničesar videli ne slišali. Kaj je vse zaspalo? Nič ne skrbite?

Naši pevci se pridno pripravljajo na proslavo 29. novembra. Vsako sredo popoldne imajo vajo in prepričani smo, da nas bodo kmalu prijetno prese-netili. Zbor vodi priznani pevovodja kamniške »Lire« tov. Vremšak. Zelimo le, da bi pristopilo k zboru še kaj novih pevcev, da bo postal močnejši.

Kaj pa naša dramatska sekcija?

Tudi ta se pripravlja na proslavo 29. novembra, ko bo nastopila z recitacijami in odlomkom Cankarjeve novele »Lepa naša domovina«. Prav tako bo nastopila tudi osnovnošolska mladina iz Jarš.

V decembru pa bomo igrali mladinsko igro »Janko in Metka«. Nastopili bodo osnovnošolski otroci in nekaj naših članov. Režira tov. Debevčeva, ki z veliko požrtvovalnostjo vrši svoje režisersko delo. Med mladimi igralci vlada silno navdušenje. Obleke za to predstavo bomo morali izdelati sami. Prav tako tudi kulise in ostale odrske rekvizite.

Ostali člani pa študirajo komedijo Draga Gerveisa »Za stanovanje gre«. Igrali bodo 21. decembra. Igra je polna humorja, zato jo boste z veseljem gledali in se do solz nasmejala.

Zelja nekaterih igralcev, pa tudi občinstva je, da bi igrali kakšno delo resnejše vsebine. To tudi nameravamo, toda prireditev bo šele v začetku prihodnjega leta.

Vse kulturnoprosvetne sekcije, tudi telovadbo pa bomo imeli možnost videti v sredi januarja na akademiji, kjer bodo prikazale svoje delo na kulturno-vzgojnem in kulturno prosvetnem polju. Težišče akademije bo na fizkulturnih točkah, katere bodo izvajali naši pionirji, članice in člani. Važno je tudi to, da bomo videli na akademiji tudi našo folkloro in orkester, ki bosta skrbno pripravila svoj del programa.

Ob koncu bi še omenil notranje življenje naših sekcij. Kajti za uspešno delo niso dovolj le bolj ali manj dobri načrti, ampak prav tako, ali celo še bolj je potrebna dobra izvedba. Tu pa so naše sekcije natele na ovire. Od teh so tehnične ovire le manjšega pomena. Najtežja stvar je delo članov samih. Življenje v naših sekcijah ni razgibano, člani so premalo požrtvovalni pri vajah in se ne zanimajo za problematiko društva. Vendar bo potrebno delo vseh, delo polno zanosa, da bo iz dobrega načrta postala dobra prireditev — da bodo iz lepih besed postala lepa dejanja. F.

Razgovor s telovadci našega „Partizana“

Vsak torek se vrši v sindikalni dvorani redna telovadba za vse oddelke. Pionirji prično ob 15. uri in telovadijo do 17. ure, ob 18. uri se zbera članice, ob 19. uri pa člani.

Oglejmo si vsak oddelek posebej v telovadnici. Pionirjev je toliko (tudi do 70 naenkrat), da jim je telovadnica že skoraj pretalna in tudi vaditeljev primanjkuje, predvsem za pionirke. Da je vpisanih pri telovadbi preko 100 pionirjev, je pripisati pravilnemu vodstvu pionirskega oddelka. Vidimo pa obenem ravno pri pionirski telovadbi, da nimamo še dovolj orodja, da niso vsi pionirji primerno oblečeni in da ni prostorov za oblačenje. — Na pobudo vodstva pionirske telovadbe je bilo sklenjeno, da je potrebno navedene nedostatke odstraniti in se bo uredila garderoba, nabavile se bodo telovadne copate in obleke za pionirje in spolnilno se bo telovadno orodje vsaj z najpotrebnejšim. Kdor bo prišel v telovadnico, ko telovadijo naši najmlajši, se bo lahko sam prepričal, da je naš pomladek v dobrih rokah in da se pravilni vzgoji posveča potrebna skrb. Naši pionirji so že toliko napredovali s svojim rednim vadenjem v telovadnici, da bodo pomagali pri raznih prireditvah in proslavah.

Da bi dobili pionirji odgovarjajoče število vaditeljev, so članice obljubile, da bodo priskočile na pomoč.

Precej drugačno sliko nam kaže telovadnica, ko telovadijo članice. Telovadba je sicer pestra in zanimiva, vendar je udeležba zelo skromna. Res je sicer, da so tovarišice, ki telovadbo članic posečajo, redne, vendar jih je premalo. Upravni odbor društva poziva vse članice društva, kakor tudi ostale članice kolektiva, da si ogledajo žensko telovadbo, ker je prepričan, da se bo še marsikatera pridružila njihovim vrstam in z veseljem redno posečala telovadne ure. Smotrna telesna vzgoja je vsekakor glavni pogoj zdravja, obenem pa nudi človeku razvedrilo in ga z navajanjem na disciplino tudi vzgaja. Naše članice se tudi pripravljajo s posebno točko na društveno akademijo.

Kaj pa člani? Če pogledamo ob 19. uri zvečer v telovadnico, ko se prične telovadna ura članov, pa je slika nekam zelo žalostna. V prejšnjih mesecih je bil obisk telovadbe boljši, zelo pa je popustil v zadnjem času. Vzrok je po našem mnenju iskati deloma v pomanjkanju dobrih vaditeljev, deloma pa v brezbržnosti članov samih. Kdor se je vpisal k telovadbi, bi se moral kot član zavedati, da je redno posečanje

vadbenih ur prvi in osnovni pogoj telovadca. Društvo je podvzelo mere, da se ta položaj zboljša. Pomnoži se število vaditeljev, ki bodo znali telovadbo napraviti zanimivo in sistematično. Društvo upa, da se bo število udeležencev članske telovadbe v kratkem pomnožilo in da bodo postali vsi vpisani člani redni telovadci.

Vsem telovadcem sporočamo, da bodo prihajali od zveze »Partizana« iz Ljubljane vaditelji za vse oddelke, ki nam bodo pri našem delu pomagali. Zato pozivamo vse člane in članice, da se res sigurno udeležujejo redne telovadbe.

V vseh vprašanjih se obračajte na vaditeljski zbor in to:

Za pionirje: tovariši Drobež Maks, Kunc Božo in Kavčič Magda.

Za članice: tovarišice Kavčič Magda, Kopač Slavka in Jelnikar Darja.

Za člane: tovariši ing. Smodiš Janko, Jerman Vinko in Matičič Miha.

Zdrav duh v zdravem telesu!

Razširimo krog naših dopisnikov!

Vem, da se čitatelji našega lista marsikdaj vprašajo, kako to, da tako dolgo ni nove številke »Kono-plana«. Povedal vam bom, da razpolaga naš list samo z dvanajstimi dopisniki, ki so prispevali svoje članke v naših prvih štirih številkah. Ta številka je vsekakor premajhna. V našem listu se pridno udeležujejo dopisniki s problemi delavskega sveta in dopisniki s problemi društva »Partizan«, prispevala je tudi naša partijska organizacija. Posamezni nameščenci so že napisali nekaj aktualnih in zanimivih člankov. Pogrešamo pa prispevke ostalih naših organizacij in to Zveze borcev, AFŽ, Mladine, predvsem pa prispevkov naše Sindikalne podružnice. Vse navedene, kakor tudi posamezne člane našega kolektiva prosimo, da ne pozabijo, da so nam dobrodošli vsi njihovi članki in prispevki, pa bodisi da so poljudni, strokovni ali politično-gospodarski. J.